

net finde andet Udtryk end dette, saa viser det, at han ved et saadant malende Udtryk har villet gjøre Sagen saa styg og saa forhadst som muligt; men han har ikke Ret til at bruge et Udtryk, der ikke svarer nøjagtigt til Begrebet, naar dette Udtryk ikke har anden Betydning end at gjøre Gjenstanden saa forhadst som muligt. Jeg vender mig bort deraf; thi, selv om Pengene raslede paa Alteret, skulde jeg dog ikke i fjerneste Maade affrækkes fra Handlingen selv. Jeg vender tilbage dertil, at Offeret er en Kjærlighedsgjerning, og det, der skal fremhæves og betones, og det, der ene og alene skal sees, er, at det er en Kjærligheds gave, en Gave, udgaaet af Kjærlighed. Dette er det frivillige Offer, og, naar det er Tilfældet, saa mener jeg, at saa kan, hvad der udgaaer af Kjærlighed, ikke forarge, og saa maa Den, der tager Forargelse eller Anstød deraf, selv bringe Forargelsen med sig. Det maa være hans egen Opfattelse, der er urigtig, er stæv; han maa oversee, at, hvad han her forarges over, ables af Kjærlighed. Men det er ganske vist, at, hvad jeg her siger, gælder kun om det frivillige Offer, om det i enhver Henseende frivillige Offer, og derfor, idet jeg atter erklærer, at jeg er fuldstændigt enig med den anden Forespørger, det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (C. Jensen), skulde jeg, ligesom det allerede er udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen), helst see, at Alt det, der gjør til en Tvangssag, hvad der bør være en frivillig Sag, blev hævet, saaledes at hverken den Ene eller den Anden kunde foreskrive Nogetsomhelst, enten hvad der skulde offres, eller at der overhovedet skulde offres Nogetsomhelst. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds frygter for, at en Bestemmelse, der ophævede Offeret, skulde stride mod Grundloven, saa tilstaaer jeg, at jeg for mit Vedkommende ikke begriber, hvorledes han har kunnet faae en saadan Frygt, som jeg ibetmindste paa ingen Maade kan dele. Det er meget muligt, at vi maae have baade Præsternes og Skolelærernes Bønningssmaaade omordnet, men vi skulle ikke begynde med at gjøre det til en Tvangssag, til en fuldstændig Tvangssag, hvad der ifølge sin Bøe og sin Oprindelse er aldeles frivilligt;

dersom vi begynde dermed, saa er jeg fuldstændigt enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen), at det ikke vilde være Andet, end at udskrive en ny Skat, en Skat, der ikke vilde komme til at afløse Offeret, fordi det sande, det virkelige Offer ikke kan ophæves. Dette vil ligesuldt vedblive, hvad enten man saa med det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (M. C. Hansen) gjør det, som han kalder Offer, til en Tvangssag og udskriver en ny Skat eller ikke, Følgen vil da blot blive den, at at, hvad han kalder Offer, vil blive ombytet med en fast Skat, som vi ikke senere slippe fri for, men som vil faae sin Betydning ved Beregningen af Præsternes og Skolelærernes Bønning, og hvad hans ærede Medførelser, det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds kalder Offer, og som nu er Offer, vil ligesuldt vedblive.

M. C. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

M. C. Hansen: Ja, jeg vil gjerne tilstaae, at jeg langtfra er saa poetisk, som den sidste ærede Taler; jeg kan ligesaa lidt finde Poesi i Pengenes Raslen paa Alteret, som jeg forleden Dag med ham kunde finde Poesi i Løver eller Bjørne, eller hvad det var. Dernæst maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtigt kan fatte ham, naar han bestandigt talte om Offeret som en frivillig og Kjærligheds gave, da vistnok den største Part, eller dog en meget stor Deel af Offeret er Noget, der kan indrives ved Tvang. Havde det været saaledes, som han tænker sig, at det virkelig var en frivillig Kjærligheds gave, saa skulde jeg aldrig være kommen med min Forespørgsel, men det er efter min Formening saa langt fra at være en frivillig og Kjærligheds gave, at det snarere er alt Andet end det. Naar den ærede Rigsbogsmand talte om, at de frivillige Gaver ikke kunne forbydes, saa er det jo ganske vist, men jeg mener kun, at, om det ved Lov blev bestemt, at det nuværende Offer og Accidentser